

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 45C/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218204341
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7218204341.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobcu: JUDr. W. F., N.. XX.X.XXXX, A. T. X, XXX XX K.J., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Juraj Ferenčík, PhD., s.r.o., so sídlom Krivá 23, 040 01 Košice, zastúpenej JUDr. Jurajom Ferenčíkom, PhD., advokátom, proti žalovanému: Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, 040 01 Košice, IČO: 00 691 135, o zaplatenie 657,30 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 657,30 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 657,30 € od 4.5.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným súdu dňa 4.5.2018, v znení opravy návrhu zo dňa 4.9.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 657,30 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od podania žaloby až do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Barca, Obec: Košice - Barca, Okres: Košice IV, zapísaných na LV č. 1528, ako parcely registra „C“ č. 1388/154- orná pôda o výmere 74 m², č. 1494/3- zastavané plochy a nádvoria o výmere 543 m² a č. 1494/4- zastavané plochy a nádvoria o výmere 9 m², celkovo vo výmere 626 m² žalovaným, patriacich do výlučného vlastníctva žalobcu.

2. Na nehnuteľnosti žalobcu sa nachádza cesta s označením C3-MO 8/30 red. čo podľa STN 73 6110 znamená, že ide o obslužnú komunikáciu, napriek tomu, že v prípade parcely č. 1388/154 je na LV uvedený iný údaj. V zmysle ustálenej judikatúry súdov SR aj uvedená parcela sa považuje podľa druhu za zastavané plochy a nádvoria. Žalobca vyzval žalovaného výzvou zo dňa 9.10.2015 na usporiadanie právnych vzťahov medzi nimi, no žalovaný na výzvu nereagoval. Podľa realizovaného prieskumu trhu je cena jedného m² obdobných pozemkov druhu zastavané plochy a nádvoria v uvedenej lokalite 15,- € a nájomné predstavuje 3,5 % zo sumy nehnuteľností za jeden rok. Cena nehnuteľnosti tak predstavuje sumu 9.390,- € a 3,5 % z tejto sumy je 328,65 €, čo predstavuje nájomné za jeden rok. Žalobca si uplatňuje nárok za roky 2016 a 2017 vo výške 657,30 €. Žalobca si uplatnil aj náhradu trov konania.

3. Voči vydanému platobnému rozkazu č. k. 45C/37/2018- 33 zo dňa 11.12.2018 žalovaný podal dňa 2.1.2019 odpor, v ktorom uviedol, že nepopiera, že na sporných pozemkoch je postavená pozemná komunikácia, do pozornosti súdu však dal ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva

štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 66/2009 Z. z.“). Podľa uvedeného ustanovenia, ak nemá vlastníik stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok.

4. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že ku pozemkom, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu vzniklo zo zákona vecné bremeno v prospech žalovaného. Zákon pritom nestanovuje, že za vecné bremeno zriadené v zmysle § 4 zákona č. 66/2009 Z. z. patrí náhrada. Podľa dôvodovej správy ku § 4 zákona č. 66/2009 Z. z. sa ako spôsob riešenia vzťahov k neusporiadaným pozemkom navrhuje zriadenie vecného bremena podľa ustanovení § 151 n) a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), pričom vecné bremeno nezakladá vlastnícke právo k pozemkom a nie je definitívnym riešením. Z uvedeného vyplýva, že prípadnú odplatosť vecného bremena je potrebné odvodiť z právnej úpravy, ktorú ustanovuje OZ. Ustanovenia OZ upravujúce inštitút vecného bremena neurčujú, že so zriadením vecného bremena a jeho trvaním je spojená povinnosť oprávneného z vecného bremena poskytnúť povinnému nejakú náhradu. Vychádzajúc zo súkromnoprávnej úpravy vecných bremien tak možno konštatovať, že so zriadením vecného bremena nie je nerozlučne spätá povinnosť poskytnúť náhradu.

5. Žalobca si podanou žalobou jednak uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a zároveň sa pri určení výšky náhrady za užívanie sporných pozemkov odvoláva na ním realizovaný prieskum trhu. Žalovaný neuznal nárok žalobcu, čo do dôvodu a výšky. No aj v prípade, ak by tento nárok existoval, s ohľadom na vyššie uvedenú právnu úpravu by ho nebolo možné považovať za nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný je totiž toho názoru, že pri určovaní výšky náhrady by do úvahy mohla prichádzať len náhrada za zriadenie vecného bremena a nie náhrada vo výške bežného nájomného. Pre správne stanovenie výšky náhrady za užívanie nehnuteľností je potrebné vypracovanie odborného znaleckého posudku. Stanovenie výšky nájomného, tak ako to uvádza žalobca vo svojej žalobe, žalovaný považoval za nedostatočné a nesprávne, preto navrhol, aby súd platobný rozkaz zrušil a v ďalšom konaní žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

6. V replike doručenej súdu dňa 24.4.2019 žalobca opravil právny dôvod žaloby tak, že označuje žalovaný nárok, ako nárok na náhradu z vecného bremena podľa ustanovenia § 151n a nasl. OZ, tak ako to pripúšťa aj žalovaný v podanom odpore. K odplatosťi takto zriadeného vecného bremena odkázal na argumentáciu, ktorú už riešilo rozhodnutie Okresného súdu Košice II č.k. 25C/565/2015 zo dňa 16.2.2016, potvrdené odvolacím súdom Krajským súdom v Košiciach č.k. 5Co/225/2016 zo dňa 21.3.2017, a ktorého predmetom bol totožný nárok proti tomu istému žalovanému. K spornosti určenia výšky náhrady z vecného bremena, súhlasil s vykonaním takéhoto dôkazu. Vzhľadom na to, že nejde o skutkovo náročnú vec, navrhol zväžiť postup podľa § 206 CSP, čo by bolo určite hospodárnejšie a účelnejšie.

7. Dňa 20.6.2019 žalovaný v doručenej duplike, uviedol, že naďalej trvá na podanom odpore v časti týkajúcej sa základu uplatneného nároku žalobcu a teda, že ho žalovaný neuznáva. Vo vzťahu k výške uplatneného nároku uviedol, že naďalej netrvá na vypracovaní znaleckého posudku, pričom ak súd v priebehu tohto súdneho konania vysloví záver, že základ nároku žalobcu je daný, výšku tohto nároku, tak ako si ju žalobca uplatnil v podanej žalobe, žalovaný nebude rozporovať.

8. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie dňa 21.10.2019, na ktorom sa zúčastnili sporové strany a právny zástupca žalobcu. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní v celom rozsahu zotrval na podanej žalobe, ako aj na písomných vyjadreniach. Uviedol, že sú splnené podmienky, aby súd vyhovel podanej žalobe, nakoľko je tu daný nárok. Takisto žalovaný, pokiaľ teda súd vysloví, že je tu daný nárok, súhlasil s výškou náhrady, preto podľa názoru právneho zástupcu žalobcu nie je daný dôvod, aby súd žalobe nevyhovel. Vzhľadom k vyjadreniu žalovaného v doručenej duplike, netrval na nariadení znaleckého posudku.

9. Žalovaný zotrval v celom rozsahu na svojich písomných vyjadreniach, neuznal základ nároku. Ak má súd však názor, že je daný základ nároku, tak naďalej výšku nerozporujú. Strany sa vzdali práva záverečnej reči.

10. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov, ktoré sú obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

11. Žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Barca, Obec: Košice - Barca, Okres: Košice IV, zapísaných na LV č. 1528, ako parcely registra „C“ č. 1388/154- orná pôda o výmere 74 m², č. 1494/3- zastavané plochy a nádvoría o výmere 543 m² a č. 1494/4- zastavané plochy a nádvoría o výmere 9 m², celkovo vo výmere 626 m². Predmetné nehnuteľnosti užíva žalovaný, nakoľko sa na tomto pozemku nachádza miestna obslužná komunikácia, ktorá je vo vlastníctve žalovaného. Za užívanie nehnuteľností za obdobie rokov 2016 a 2017 požaduje žalobca náhradu vo výške 657,30 € vrátane príslušenstva.

12. Zistený skutkový stav posúdil podľa týchto ustanovení zákona:

13. Podľa § 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 66/2009 Z.z.“), tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojim umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len „pozemok pod stavbou“).

14. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom (ďalej len „vlastník stavby“), môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce.

15. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z., ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., konanie o nariadení pozemkových úprav z dôvodu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou podľa tohto zákona sa začína na žiadosť vlastníka stavby. Pri usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom podľa tohto zákona sa prihliada na potreby vlastníka stavby.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

18. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z., vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

19. Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo strpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva

zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

20. Podľa § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

21. Podľa čl. 20 ods. 1 vety druhej Ústavy Slovenskej republiky, vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

22. Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

23. Medzi stranami sporu nebol sporný skutkový stav ohľadne vlastníctva nehnuteľností žalobcu, jej výmery a skutočnosti, že je na nich umiestnená stavba - miestna obslužná komunikácia, ktorá prešla do vlastníctva žalovaného podľa zákona č. 138/1991 Z.z. o majetku obcí. Spornou nebola vzhľadom na neexistenciu zmluvného vzťahu (zmluvy o nájme) medzi žalobcom a žalovaným, ktorý by ho oprávňoval tieto nehnuteľnosti užívať ani skutočnosť, že dňom 1.7.2009 v súlade s § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. vzniklo k predmetnému pozemku v prospech žalovaného právo zodpovedajúce vecnému bremenu, obsahom ktorého je držba a užívanie pozemku pod stavbou žalovaným. Žalobcovi účinnosťou tohto zákona vznikol nárok (§ 2 ods. 1 zákona), aby mu žalovaný zámennou zmluvou poskytol náhradný pozemok v jeho vlastníctve, pričom do podania žaloby nedošlo k uplatneniu tohto postupu, resp. postupu predpokladaného ust. § 2 ods. 2 zákona.

24. Napokon (vzhľadom na vyjadrenie žalovaného) nebola spornou ani výška náhrady za vecné bremeno vo vzťahu k ním užívaným nehnuteľnostiam určená žalobcom.

25. Sporným bolo posúdenie okolnosti, či vzhľadom na právnu úpravu vo vyššie citovanom zákone patrí žalobcovi náhrada za vecné bremeno. Súd dospel k záveru, že nárok žalobcu v súvislosti s vecným bremenom zriadeným a upraveným zákonom č. 66/2009 Z.z., z ktorého je žalovaný oprávnený držať a užívať nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu a tento je povinný toto obmedzenie svojho vlastníckeho práva strpieť, je dôvodný a žalobcovi patrí náhrada za toto vecné bremeno.

26. Súd je tohto názoru, že fakticky bez ohľadu na cieľ sledovaný zákonodarcom, resp. spôsob akým vznik týchto vecných bremien upravil, teda ich zriadil zákonom, nie je možné opomenúť a predovšetkým neprihliadnuť na dôsledok, aký takáto úprava vyvolala u vlastníka nehnuteľnosti ako osoby z takéhoto vecného bremena povinnej. Nespochybniteľne ho v konečnom dôsledku obmedzuje, prípadne úplne vylučuje z užívania nehnuteľnosti, keďže ju nemôže držať, užívať a nakladať a s týmto obmedzením, ktoré je v jeho neprospech, nie je spojená žiadna náprava a ani možnosť tento stav zmierniť. Uvedená skutočnosť nastala tak, ako to vyplýva z povahy zákonných vecných bremien, bez jeho súhlasu a jej riešenie je ponechané výlučne na vôli subjektu z tohto vecného bremena oprávneného.

27. Článok 20 ods. 4 Ústavy je premietnutý do § 128 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastnícke právo možno vyvlastniť alebo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu. Ako bolo uvedené vyššie, takto zriadené zákonné vecné bremeno sa riadi okrem § 151n a nasl. Občianskeho zákonníka aj úpravou § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Jediným ústavne akceptovateľným riešením je poskytnutie takého výkladu obmedzenia vlastníckeho práva vykonaného práve zákonom č. 66/2009 Z.z. tak, aby bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva, teda poskytnutie primeranej náhrady za užívanie nehnuteľnosti žalovaného realizáciou vecného bremena zriadeného zákonom, kým vzťah medzi oprávneným a povinným z tohto vecného bremena nebude vyriešený spôsobom a postupom ním predpokladaným. Uvedené konštatoval aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku z 12.11.2014 č.k. 1Co/312/2013-166, pričom táto povinnosť všeobecných súdov vyplýva z ním citovaných právnych nálezov Ústavného súdu SR PL.ÚS 19/09, I.ÚS 23/01, III.ÚS 328/05, III.ÚS 117/06.

28. Na základe uvedeného preto skutočnosť, že zákon žiadnym spôsobom neupravuje stav do doby, kým je vlastníkovi pozemku pridelený náhradný pozemok, resp. budú usporiadané vzťahy k pozemku pod

stavbou v konaní o pozemkových úpravách a zároveň žalobca je povinný výkon práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu strpieť do okamihu vykonania pozemkových úprav, nemožno chápať tak, že žalobcovi nevzniklo a nepatrí právo na náhradu za vecné bremeno, ktoré zaťažuje jeho nehnuteľnosť. Podľa názoru súdu nie je možné pripustiť výklad, že pokiaľ zákonodarca ich odplatnosť nestanovil, bez ďalšieho im táto náhrada nepatrí. Je pravdou, že § 151 n a nasl. Občianskeho zákonníka nestanovuje odplatnosť vecných bremien, a preto môžu byť aj bezodplatné, tak ako dôvodí žalovaný, súd však odplatný charakter zákonných vecných bremien odvodzuje z ústavy a § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nič to nemení na závere, že zmluvné vecné bremená môžu byť aj bezodplatné. Ak však vznikajú inak ako na základe dohody, resp. bez súhlasu povinného z vecného bremena, musí byť poskytnutá náhrada. Dôsledkom zákona č. 66/2009 Z.z. je nútené obmedzenie vlastníckeho práva, za ktoré podľa úpravy § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka a teda aj čl. 20 ods. 4 Ústavy SR patrí náhrada, pričom je irelevantné že sa tak stalo priamo zákonom, keď hoci takého obmedzenie môže nastať len na základe zákona. K nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva bez ohľadu na spôsob jeho vzniku (zákonom alebo na základe zákona) došlo a súd je povinný na toto obmedzenie, pokiaľ sa žalobca za dôsledky ním vyvolané domáha náhrady, prihladiť a zabezpečiť ochranu vlastníckeho práva v súlade s čl. 20 ods. 1 Ústavy SR.

29. Nie je možné opomenúť ani skutočnosť, že celé riešenie situácie zveril zákonodarca do rúk práve a výlučne tým, ktorí sú z takéhoto vecného bremena oprávnení. Pokiaľ bolo úmyslom zákonodarcu vyriešiť práve sporné situácie medzi vlastníckymi stavbami a vlastníckymi pozemkami podľa tohto zákona a zároveň ponechať toto riešenie výlučne na vlastníka stavby, je nutné uzavrieť, že počas tohto obdobia musí byť vlastníckovi nehnuteľnosti poskytnutá primeraná náhrada do vykonania konečnej úpravy. Na tomto závere nič nemení ani zákonom predpokladaná dočasná týchto vecných bremien. Práve do vykonania pozemkových úprav, ktoré zákon zo strany žalovaného predpokladá, aj keď ich vymedzuje ako dočasné, ale na druhej strane časovo nevymedzuje a nestanovuje konkrétny časový rámec, dokedy môžu trvať, resp. určenie tohto okamihu ponecháva výlučne na vôli žalovaného (a v konečnom dôsledku tak môže existovať aj neurčitý a neobmedzený čas), žalobcovi za toto obmedzenie vlastníckeho práva patrí náhrada, ktorá v žiadnom prípade nie je v kolízii s nárokom, ktorý mu vznikne v rámci konečnej úpravy.

30. Dočasná vecných bremien zriadených zákonom č. 66/2009 Z.z. úzko súvisí aj s povahou ich odplatnosti, teda či náhrada má jednorazový alebo opakujúci sa charakter. Pri spôsobe, akým zákonodarca vymedzil dočasnú trvanie týchto vecných bremien, je podľa názoru súdu spravodlivá práve náhrada spočívajúca v opakujúcom sa plnení, ktoré svojím spôsobom s ohľadom len na zákonom predpokladanú aktivitu žalovaného pri riešení užívania pozemku, ho núti (alebo by malo) k usporiadaniu vzťahov s vlastníkom pozemku.

31. Vyššie uvedené závery potvrdzuje aj žalobcom predložené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/225/2016 zo dňa 21.3.2017, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie tunajšieho súdu pod sp. zn. 25C/565/2015.

32. Na základe vyššie uvedených právnych úvah a citovaných zákonných ustanovení, s prihliadnutím na rozhodovaciu činnosť súdov, súd dospel k záveru, že za zákonom zriadené vecné bremeno na pozemku žalobcu v prospech žalovaného patrí žalobcovi opakujúca sa náhrada, preto vyhovel podanej žalobe a vo výroku I zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady vo výške 657,30 €.

33. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

34. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Žalobca sa domáhal zaplata úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 657,30 € od podania žaloby, t.j. od 4.5.2018 do zaplata, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, ktoré súd žalobcovi priznal vo výroku I tohto rozsudku.

36. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu teda k 4.5.2018 bola 0,00 % a úrok z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyšší.

37. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vo výroku II a to tak, že úspešnému žalobcovi v spore priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).